

Katsoin peiliin. Näin siellä vain tavallisen 9vuotiaan jäniksen, pitkine korvineen ja pörröisine turkkeineen. Näytin niin tavalliselta, että kukaan ei tiennyt mitää todellisesta minästäni. Heilutin korvia ja tömistin jalkoja nähdäkseni vielä kerran todellisen minäni. Suljin silmäni hetkeksi, kun tunsin muuttuvani. Ja viimein kun avasin silmäni peilistä tuijotti joku ihan toinen jänis. Silmäni olivat terävän vihreät ja turkkini oli niin musta, että se imi valoa ympäriltä. Vaihdoin pian takaisin normaalin pupun muotoon ja lähdin ulos kolostani. Meillä jäniksillä oli kokonainen kylä asuinsijana. Olimme aivan Tsutsu-heimon naapurissa ja meille tuli toisinaan hieman erimielisyyksiäkin. Kaikki meidän Khoku-heimostamme olivat väriltään ruskeita ja kaikki Tsutsu-heimolaiset ovat mustia. Siinä huomaa heimojen erot. Käyn jänisten kirjastossa lainaamassa lisää kirjoja legendaarisista jäniksistä. Kun ensimmäisen kerran muutuin mustaksi jänikseksi minä järkytyin. Siitä lähtien olen vältellyt muita jäniksiä muuttumisen pelossa, sillä en vielä silloin hallinnut muutostani. Mutta nyt olen alkanut lukemaan muutoksestani ja oppinut hallitsemaan sitä. Olen myös saanut selville, että olen legendaarisen jäniksen Khorkuksen poika. Khorkus on jänis joka oli voimakkain kaikista. Hän omisti Rho-sauvan jolla oli taikavoimia. Kun Khorkus kuoli tämä sauva katosi, mutta sanotaan että Khorkus testamenttasi sauvan pojalleen. Kukaan ei kuitenkaan tiennyt, että kuka Khorkuksen poika on joten Rho-sauvaa ei annettu eteenpäin vaan se piilotettiin jonnekkin jonka olin paikkaa kukaan ei tiedä. Nyt kuitenkin on selvinnyt, että minä olen Khorkuksen poika. Kukaan Khoku-heimolaisista ei tiedä sitä. Tarkalleen ottaen kukaan muu ei tiedä sitä paitsi korkein jänisneuvosto. He ovat päättäneet että saan Rho-sauvan heti, kun täytän 10vuotta. He myös määräisivät, että minun pitää naamioitua Khoku-heimolaisen näköiseksi enkä saa muuttaa muotoani julkisesti. Tänäkin kuitenkin heti, kun menen kotiin tiedän että näen siellä 10vuotis syntymäpäivä lahjani. Ja tiedän, että Rho-sauva on niiden joukossa. Huokaisten palasin kirjoineen päivineen takaisin kotiin. Epäroin tarttua oven kahvaan, mutta tunsin oloni hölmöksi ja marssin päättäväisesti sisään. Sisällä minua odotti yllätys. Kaikki lahjani oli jo revitty auki, mutta mitään lahjaa ei oltu otettu. Ei mitään paitsi yksi. Lahjapöydän päässä seisoj jänis, jolla oli Rho-sauva käpälässään. Muutin muotoani itsestään. Tiesin sen johtuvan jäniksestä kodissani. Hän ei ollut mikä tahansa jänis. Olin lukenut, että hän on isäni vihollinen Whirma. Kirjojen mukaan hän on aina tavoitellut Rho-sauvaa, mutta ei ollut ikinä saanut sitä. Koko kehoni vastusti tätä jänistä. Tämän turkki oli niin puhtaan valkoinen että se puoli koloa, jossa Whirma seisoj oli, kuin auringon valaisema. Tämän silmät olivat niin jäätävän siniset, että kun niihin katsoi tuntui, kuin olisi jäätynyt itsekin. -Khorkuksen poika siis viimein sai sauvansa,Whirma ilkkui. -Se ei kuulu sinulle,sanoj. -Voi, ei niin mutta pian se ei kuulu sinullekaan,Whirma sanoi. Hänen katse oli murhaava. -Teen nyt sinulle samoj kuin tein isällesikin,Hän sanoi jäätävästi. Hän kohotti sauvan ja osoitti sillä minua. Ympärilleni muodostui vihreä liekehtivä kehä. Ajattelin palavani poroksi, mutta huomasin että liekit eivät polttaneetkaan minua. En ehtinyt miettiä enempää, kun liekit pimenivät ja tunsin lattian katoavan altani. En nähnyt mitään. Kuulin vain kuinka Whirman ivallinen nauru loittoni minun pudotessani yhä alemmas ja alemmas. Ajattelin jo ettei tunneli lopu ikinä, mutta samassa osuin maahan joka oli hyvin pehmeä niin ettei minuun sattunut lainkaan. Näkökenttäni palasi ja huomasin olevani jonkinlaisessa Salissa. -Poikani??Kuului käheä ääni pimeästä nurkasta -Oletko se sinä Shanon? Kävelin lähemmäs ja, kun silmäni tottuivat pimeään näin nurkassa rähjäisen Jäniksen jolla oli täsmälleen samanlaiset silmät, kuin minulla. Tämä jänis ei voinnut olla kukaan muu kuin legendaarinen Khorkus, Minun isäni. jatkoa kirjoittelen myöhemmin jos tulee hyvää palautetta. ja tämä oli tämmönen kanihatusta vedetty tarina jolla ei oikein ole päätä eikä häntää mutta...

Aikaakaan ei kulunut kuin hieman alle tunti